

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 023808 24 Uvp
Sarajevo, 20.06.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja D. S. iz B., ..., zastupanog po punomoćnicima Razić Selmi i Maglovski Gordani, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije "Razić&Maglovski" iz Tuzli, ul. Alije izetbegovića br. 29, protiv tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, zbog nedonošenja rješenja po zahtjevu – šutnja uprave, u upravnoj stvari izmjene pravosnažnog rješenja o ostvarivanju prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023808 23 U od 26.03.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.06.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023808 23 U od 26.03.2024. godine, odbačena je tužba tužitelja D. S., podnesena dana 17.07.2023. godine, protiv tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, zbog „šutnje uprave“.

Protiv pobijanog rješenja prvostepenog suda tužitelj, je putem punomoćnika, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje, zbog povrede federalnog zakona o postupku, u kojem navodi da nije saglasan sa obrazloženjem prvostepene presude, jer smatra da nije tačno da je tuženi odlučujući o žalbi donio rješenje broj: FZ3/2/2-35-2-633-15/19 od 27.04.2023. godine, kojim je naloženo prvostepenom organu da u roku od 15 dana odluči o tužiteljevom zahtjevu. Dalje u zahtjevu ističe: da prvostepeni organ nije postupio po nalogu iz navedenog rješenja, zbog čega je tužitelj, dana 30.06.2023. godine, ponovo izjavio žalbu tuženom; da tuženi nije donio rješenje o toj drugoj podnesenoj žalbi, zbog čega je tužitelj, dana 18.04.2023. godine, Federalnom ministarstvu pravde-upravni inspektorat, podnio zahtjev za inspekcijski nadzor, po kojem zahtjevu nije dobio nikakav odgovor, pa je dana 14.07.2023. godine, podnio predmetnu tužbu za pokretanje upravnog spora. U zahtjevu se također ističe: da tužitelj od tuženog nije ishordova rješenje kao akt protiv kojeg je tužbom mogao tražiti poništenje, već je u toku sudskog postupka od strane prvostepenog organa donesen zaključak od 26.07.2023. godine, kojim se odbacuje zahtjev tužitelja za izmjenu pravosnažnog rješenja, jer nema uslova za vođenje upravnog postupak, a od strane drugostepenog organa rješenje, kojim se žalba tužitelja zbog šutnje uprave odbija, koji akti prema navodima zahtjeva predstavljaju također osnov za podnošenje tužbe zbog šutnje uprave, pa obzirom da je taj postupak bio u toku, to je tužitelj smatrao da nema potrebe pokretati još jedan postupak tužbom zbog šutnje uprave. Iz

navedenih razloga se predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži, pobijano rješenje poništi, te predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženi organ u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta proizlazi: da je tužitelj tuženom organu dana 18.06.2021. godine (od strane prvostepenog organa zaprimljen 01.07.2021. godine) putem punomoćnika podnio podnesak naslovljen kao „Zahtjev za izmjenu pravosnažnog rješenja o ostvarivanju prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, broj: FZ6/2/1-35-2-9-3/18 od 11.05.2018. godine“; da po predmetnom zahtjevu nije postupljeno u zakonom propisanom roku zbog čega je tužitelja putem punomoćnika dana 29.03.2023. godine izjavio žalbu zbog šutnje uprave, odnosno zbog nedonošenja prvostepenog rješenja; da se dana 18.04.2023. godine tužitelj putem punomoćnika obratio Federalnom ministarstvu pravde-upravni inspektorat zbog nedonošenja upravnog akta po njegovom zahtjevu od 18.06.2021. godine; da je po izjavljenoj žalbi tužitelja zbog šutnje uprave od strane tuženog rješenjem broj: FZ3/2/2-35-2-633-15/19 od 27.04.2023. godine, naloženo prvostepenom organu Kantonalnoj administrativnoj službi u Tuzli, da u roku od 15 dana odluči o zahtjevu tužitelja od 18.06.2021.godine; da je dana 17. 07.2023. godine, putem punomoćnika tužitelj podnio predmetnu tužbu zbog šutnje uprave, pozivom na odredbu člana 10. i 20. Zakona o upravnim sporovima, te da je prvostepeni sud postupajući po predmetnoj tužbi pobijanim rješenjem istu odbacio, a iz razloga što nisu bile ispunjene procesne pretpostavke za njeno podnošenje.

Donošenjem pobijanog rješenja prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbom člana 10. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), propisano je da upravni spor može se pokrenuti i kad nadležni organ o zahtjevu, odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt u upravnom postupku, pod uslovima određenim u članu 20. ovog Zakona, i da se stranka prethodno pismeno obratila nadležnoj upravnoj inspekciji koja u roku od 30 dana nije postupila po njenom zahtjevu.

Odredbom člana 20. stav 1. istog Zakona, propisano je da ako u upravnom postupku drugostepeni organ nije u roku od 30 dana, ili u posebnim propisom određenom kraćem roku, donio rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni po zahtjevu upravne inspekcije kojoj se stranka obratila u skladu sa članom 10. ovog Zakona, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

Odredbom stava 2. ovog člana propisano je da na način propisan u stavu 1. ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu u upravnom postupku nije donio rješenje prvostepeni organ protiv čijeg akta zakonom nije dozvoljena žalba.

Odredbom stava 3. ovog člana propisano je da ako u upravnom postupku prvostepeni organ, protiv čijeg akta je dozvoljena žalba, nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom

određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo obratiti se svojim zahtjevom drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uslovima iz stava 1. ovog člana, pokrenuti i ako drugostepeni organ ne donese rješenje u propisanom roku.

Polazeći od naprijed citiranih odredaba Zakona o upravnim sporovima, a pri tome imajući u vidu da iz stanja spisa predmeta proizilazi da je tuženi, prije podnošenja predmetne tužbe 17.07.2023. godine, donio rješenje broj FZ3/2/2-35-2-633-15/19 od 27.04.2023. godine, kojim je naložio prvostepenom organu da u roku od 15 dana odluči o tužiteljevom zahtjevu, suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje, prvostepeni sud izvodi pravilan zaključak da je tuženi o žalbi tužitelja zbog nedonošenja prvostepenog rješenja, donio rješenje po toj žalbi i da zbog toga nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe člana 20.stav 1. Zakona o upravnim sporovima za pokretanje upravnog spora zbog šutnje uprave.

Također, suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje, prvostepeni sud izvodi pravilan zaključak da bi predmetna tužba bila nedozvoljena, i to ne samo zbog toga što je podnesena prije isteka roka od 60 dana u kom roku prvostepeni organ nije donio rješenje o zahtjevu (koji rok u konkretnom slučaju je mogao najranije isteći dana 30.08.2023. godine), već i zbog toga što je tužitelj zahtjev za inspekcijski nadzor Federalnom ministarstvu pravde-upravni inspektorat podnio dana 18.04.2023. godine, tj. prije donošenja rješenja tuženog od 27.04.2023. godine, mada shodno odredbama člana 10. Zakona o upravnim sporovima, taj zahtjev za inspekcijski nadzor je bio dužan podnijeti tek nakon isteka roka od 60 dana u kome je tuženi bio dužan donijeti rješenje o prvoj žalbi, kako je propisano odredbama člana 10. Zakona o upravnim sporovima.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Bajrović Aida, s.r.